

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

ایا اردوغان په ترکیه کې د خلافت اعلانولو ته چمتو دی؟

(ژباړه)

پر ذیلو تباہیو سربېره چې نژدې ده اسلامي نړۍ ونیسي، مسلمانان په رښتیا هم پر خلافت مین دي. نن ورځ د مسلمانانو سترگې د بدلون د هغې ورځې په تمه دي، چې پکې مسلمانان په ترکیه، عربي هېوادونو او نورو اسلامي خاورو کې خپل له لاسه ورکړی عملي ابتکار یو ځل بیا تر لاسه کړي. له خپل رب سبحانه وتعالی سره پرته، له هرې بلې اړیکې تېر شي او د اسلام له ستر نظام پرته بل هېڅ نظام ونه مني.

همداراز اسلام عربان له هغې وروسته چې خپلې داخلي چارې یې پر اسلامي احکامو سمبال کړې، د نورو ملتونو په منځ کې له یوه حاشیوي ملت څخه د رهبرۍ لوړو پوړونو ته ورسول، چې د نورو ملتونو په منځ کې یې کوم ځانګړی ارزښت نه درلود او په ډېر لنډ وخت کې یې خپل ځواک هسته گذاري کړ، چې لا تر اوسه د سیاسي متفکرینو د خپرنې لپاره دلیل دی. اسلام له شاوخوا کفارو سره جګړه پیل کړه او خپل لوی دین یې خپور کړ. قبایلو په جزیره العرب کې نوي دین ته مخ واړاوه. د حضرت محمد صلی الله علیه وسلم د دولت د لومړۍ لسيزې له پای ته رسېدو وړاندې اسلام خپل اساس ځواکمن کړ او په شاوخوا کې یې له سترو دولتونو سره جګړه پیل کړه.

هغه مهم سوال چې مطرح کېږي او مسلمانان يې په اسانۍ سره ځوابولی شي دا دی، چې که مسلمانان نن ورځ چمتو شي او د ثاني خلافت دولت تاسيس تکرار کړي، ايا د اسلام د لومړي دولت په څېر کېدلی شو؟ نو په ډاډه سره د مسلمانانو ځواب به «هو» وي؛ او د کفري هېوادونو متفکرين هم پر دغې موضوع بڼه پوهېږي او سياستوال يې د اسلام له بيا راتگ څخه سخت په وېره کې دي. له دې وېرې چې که اسلام ته دغه بيا راتگ له سترو ځواکمنو هېوادونو لکه ترکيې وي، چې خلک يې هم له عثماني خلافت سره مينه لري او د اسلام د قدرت د بيا راتگ هيلې يې په زړونو کې څپې وهي. په ځانگړې توگه هغه وخت چې استانبول د اسلامي دولت او ټول امت مرکز و.

له دې وېرې چې که اسلام ته دغه بيا راتگ د پاکستان او مصر په څېر د ځواکمنو هېوادونو په راتگ سره وي چې ځواکمني اردو لري او له مديترانې او سرې بحيرې سره تړلي دي او پکې د نړيوال تجارت د تېرېدو ځای (سویز کانال) موجود دی او دغو وېرو د سترو هېوادونو په ځانگړې توگه د امريکا خوب تېنټولی دی.

بايد پوه شو چې د خلافت له زلزلې څخه د امريکا او اروپا د وېرې لامل په اسلامي امت کې د سرغړونې حالت دی، ځکه غرب د اسلامي هېوادونو په کوچنيو او لويو مسلو کې په اسانۍ سره هوډ نيولو او هر څه يې پر خپله ولکه کې و؛ خو د دې پېړۍ له پيل سره سم د اسلامي امت په منځ کې د سرغړونو نوې څپې رامنځته شوې.

د دغو څپو لومړنۍ ستره نمونه ۲۰۰۱م کال و؛ کله چې د افغانستان د «طالبانو ډلې» له «القاعدې» څخه بېلوالی رد کړ، چې د سپتمبر پر ۱۱مه تورنه شوې وه او جگړې ته يې لومړيتوب ورکړ، سره له دې چې د افغانستان د اشغال مخه يې ونشوی نيولی، بيا هم تسليم نه شول او دا د سرغړونې پيل و. ورپسې امريکا په ۲۰۰۳م کال کې عراق اشغال کړ. وروسته له هغې چې امريکا د عراق د اردو د ماتې اعلان وکړ، خپل ځان يې له داسې سخت مقاومت سره وليد، چې د امريکا له اردو څخه يې وېره نه درلوده او هغوی يې د عراق کڼدو ته وغورځول او نژدې و چې ماتې وخوري. ورپسې په ۲۰۱۱م کال کې د عربي پسرلي خوځښتونو سر راپورته کړ، چې د نظام د ډنگولو شعار يې ورکاوه يعنې هغه نظامونه چې د امريکا او اروپا مزدور دي؛ هغه نظامونه چې تردې کچې بدبويه او خوسا شوي وو چې د له منځه تللو په حال کې وو او د امريکا او اروپا په خبري سازمانونو کې د دغو خوځښتونو تمه نه کېده. دغو هېوادونو د خطر لوی زنگ هغه مهال وواهه چې ويې ليدل ټول د يوې سرغړونکې چاودنې په هڅه کې دي.

د سوريې انقلاب چې په ۲۰۱۱م کال کې پيل شو ځانگړی حالت درلود؛ ځکه د راشده خلافت د تاسيس غږ يې د نظامونو د ښکېلو ترڅنگ زيات کړ او د خلافت غوښتنې غږ ډېر تود و. په همدې دليل يې پر وړاندې امريکا له ټول ځواک څخه کار واخيست او د هغوی د ځپلو لپاره يې له ايران، روسيې او نورو څخه گټه واخيسته او داسې يې وښوده چې د سوريې د نظام او ملگرو پر وړاندې يې عمل کوي. د امريکا دا سياست د خطر د کنټرول لپاره اړين بلل کېده، له دې پرته حالت د ناوړين لور ته تلو، غوغا پورته کېده او د کار واگی يې د هغه او د هغه د ملاتړو له لاسه وتلو. په لنډه کې بايد ووايو چې د سوريې انقلاب د نبوت پر منهج د خلافت د زلزلې په واسطه امريکا ولړزوله او د عمل په ډگر کې دوې مسلې ثابتې شوې.

لمړی ترکيې له امريکا سره په پراخه توگه د سوريې د انقلاب په ځپلو کې مرسته وکړه. د ترکيې لپاره لوی فرصت دا دی: واکمن حزب چې په اسلامي حزب پېژندل کېږي او رييس يې اردوغان د «معتدل اسلام» د حرکتونو په خاطر د خلکو له پراخ ملاتړ څخه برخمن دی.

دويم) په موصل کې د دروغجن خلافت اعلان. په ترکيه کې د دغو دوو مسلو په اساس د «عثماني ترکيه» تر نامه لاندې نوې نظريه رامنځته شوه، چې بنيادي په اسلامي نړۍ کې د سرغړونې د له منځه وړلو لپاره د خلاصون لاره وي. د CNN عربي شبکې د ۲۰۱۴م د جولای په ۱۲مه د امريکا د نظريې د زيات ټينگار لپاره وويل: «کارپوهانو د کلونو په اوږدو کې وړاندوينه کړې وه، چې ځينې عواملو په تاريخ پورې تړاو درلود او ځينې نور عوامل په مهمو او تازه نيول شوو تصميمونو پورې تړلي دي او بنيادي نور هم اور ته لمن ووهي. د «اتلانتیک شورا» متفکرينو خبرداری ورکړ، چې د پراخ مساحت خلافت جوړونې پر اساس ليدلوری به په عربي سيمه کې شته ناخوالې رهبري کړي.»

امريکايي کارپوهانو په ۲۰۱۶م کې د امريکا پر وړاندې د دوو سترو جگړو د پيلېدو خبر ورکړی و، چې يوه يې په اسلامي سيمه او بله يې په چين کې اټکل شوې وه. معنا يې دا ده چې امريکا د خپل نړيوال نفوذ د ساتلو لپاره په ټول جدیت سره په دې فکر کوي، چې بنيادي د خلافت راتگ د تمې خلاف وي او کيدی شي د خلافت د ستړي زلزلې شاهدان وو. په همدې دليل هغې ته تياری نيسي.

د دې لپاره چې بحث ښه روښانه شي، اړتيا ده د حکومت واقعيت، د اردوغان اړيکې او د هغو ډلو د جذبولو حقيقت وڅېړو، چې د «معتدل اسلام» په نامه په استانبول او انقره کې پېژندل کېږي. ورپسې به عثماني ترکيې

ته د راگرځېدو په اړه د امریکا جدي لیدلوری او هغه اسانتیاوې وڅېړو چې امریکا یې عثماني ترکیې ته برابرې؛ له عثمانیانو سره د خپلو اړیکو د اثبات له هغه چلند څخه وروسته چې اردوغان یې په راس کې دی او له پورتنیو ټولو حالاتو څخه به د دغه خطرناک فکر په جدیت رڼا واچوو، چې هسې نه مسلمانان په لویه سیاسي کنده کې ولوېږي.

د ترکیې د حکومت واقعیت

د ترکیې د حکومت په اړه باید ووايو چې په پوره توګه سیکولر دی. هغه سیکولر نظام چې بنسټ یې مصطفی کمال د خلافت پر سینه کېښود او تر اوسه په ترکیه کې واکمن دی.

د حکومت ظاهري بڼه هغه که ریاستي وي، لکه د اردوغان په غوښتنه چې په ۲۰۱۷م کې د هغه لپاره ټولپوښتنه وشوه او که پارلماني وي چې مشري یې لومړی وزیر پر غاړه لري، دواړه له پانګوال نظام څخه اخیستل شوي دي، چې زموږ له ستر دین اسلام سره یې هېڅ اړیکه نه لري او د حکومتی بڼې له مخې یو غیر اسلامي نظام دی.

د داخلي سیاست په برخه کې چې کوم سیاست تعقیبوي، هغه هم پانګوال سیاست دی نه اسلامي. ننني قوانین یې وضعي دي چې د پارلمان لخوا تصویبېږي او په استثنایي ډول له ځینو شخصي قوانینو پرته نور قوانین یې اسلامي نه دي. حتا له دوو نه زیاتو ښځو سره د واده کولو مسله، چې اسلام مباح بللې د ترکیې د قوانینو پر اساس حرامه ده او هم یې مسلمانې ښځې ته له یوه کافر سره د واده کولو اجازه ورکړې. قضایي احکام یې هم وضعي دي او په شریعت کې هېڅ ځای نه لري.

سره له دې، د عدالت او پراختیا (د اردوغان) واکمن حزب چې د اسلامي حزب په نامه یادېږي، نه یوازې په عمل کې یې وضعي قوانین بدل نه کړل، بلکې د هغو د بدلولو لپاره یې هېڅ ډول هڅه هم نه ده کړې. ځینې ډلې چې په اسلامي نامه پېژندل کېږي، د شرعي احکامو د پلي کولو په بحث کې یې د «تدریج» فکر طرحه وړاندې کړې ده او د «تدریج» تر ټولو ساده مفهوم د شریعت له لیدلوري پرته په دې معنا دی: هغه هېواد چې فکري بڼه یې د اسلام یوه برخه پلې کوي او بله برخه یې ځنډوي او هر کال د اسلامي احکامو ځینې برخې د پلي کولو لپاره زیاتوي او دا له تدریج څخه تر ټولو ساده مفهوم دی. د ترکیې ولسمشر اردوغان او اسلامي حزب

یې د شخصي مسایلو له کمې برخې پرته هېڅ ډول شرعي احکام نه پلي کوي او کوم چې پلي کېږي دا له اردوغان څخه وړاندې هم پلي کېدل.

له ۲۰۰۲م را په دې خوا د اردوغان له واک سره سره په هغه هېواد کې د شرعي احکامو د پلي کولو په فهرست کې څه زیات شوي نه دي. ولسمشر اردوغان «د اسلام تدریجي پلي کېدل» هېڅ نه دي مطرح کړي او نه یې په اړه څه ویلي او نه یې هېڅ طرحه د شرعي احکامو د پلي کولو لپاره خپلو ټاکنیزو پروگرامونو کې وړاندې کړې. دی په ښکاره سیکولر دی او پر خپلې سیکولرۍ هم نه شرمېږي او حتا د مصر اخوان المسلمین یې هم سیکولریزم ته رابللي دي. «د ترکیې لومړي وزیر رجب طیب اردوغان مصریان د سیکولر هېواد د تاسیسولو لپاره هڅولي دي او ټینګار یې کاوه چې سیکولر دولت د بې دینه دولت په معنا نه دی. ده له مصري "Dream" تلویزیون سره د خپلې مرکې پر مهال د داسې اساسي قانون تصویب ته را وبلل چې سیکولري اصول پکې په پام کې نیول شوي وي او ترکیه یې د سیکولر دولت یوه غوره نمونه وبلله او دې ته یې اشاره وکړه چې دی سره له دې چې د یوه سیکولر دولت لومړی وزیر دی، بیا هم یو مسلمان دی.» (سرچینه: د المان DWA خبري سرویس، ۲۰۱۱م، د سپتمبر ۱۳مه)

حتا اردوغان او حزب یې هوډ لري، چې د شرعي احکامو پر وړاندې مبارزه وکړي. «د ترکیې واکمن (عدالت او پراختیا) حزب هوډ کړی چې دوه استازي د «ریزه» ښار ته چې د سرې بحیرې تر څنګ پروت دی، د واکمن حزب غړي او د دغه ښار له ښاروال «خلیل باکرجي» سره د رسمي څېړنو لپاره ولېږي. نوموړي په خپلو خبرو کې چې رسنیو ته یې کړې وې، د څو ښځو کولو غوښتنه کړې وه؛ دا په داسې حال کې ده چې د ښځو زیاتوالی په ترکیه کې د دغه هېواد د اساسي قانون خلاف کار دی.» (سرچینه: د مصر دوت، ۲۰۱۴، د نومبر ۱۴مه)

پر پورتنیو مسایلو سربېره، د ملتپالنې لیدلوری د ترکیې له واکمن نظام څخه یوه نه بېلېدونکې برخه ده. د ترکیې په هېواد کې کردان او عربان د لږکیو له ډلې څخه دي، له دوی سره په دولتي چوکيو کې توپيري چلند کېږي او دولت هم د قومپالنې خپل عادت چې له اسلام سره په ټکر کې دی، نه پټوي. گواکې حضرت محمد صلی الله علیه وسلم په دې اړه څه نه دي فرمایلي:

«دَعُوها فَإِنَّها مُنْتَنَةٌ»

ژباړه: پرې اېږدئ، چې بد بوی کوي.

اسلام هر ډول ملتپالنه چې د اسلامي واحد امت د ټوټه کېدو لامل کېږي رد کړې او رټلې ده. خو د ترکیې بهرنی سیاست په غوڅ ډول د اسلام پر اساساتو ولاړ نه دی او په خپل بهرني سیاست کې هېڅ ډول کړنه چې د اسلامي دعوت لامل کېږي، نه تعقیبوي. که په امریکا کې د جومات جوړولو او یا په غرب کې د اسلامی مرکز افتتاح ځینې خلک حیران کړي، باید وویل شي چې دغه کار یوازې ترکیه نه کوي، بلکې د خلیج او مصر د دولتونو په څېر پر اسلامي نړۍ ټول واکمن نظامونه دغه ډول کړنې کوي. په بهر کې لږکي مسلمانان خپل جوماتونه د اسلامي هېوادونو په ملاتړ یا نه ملاتړ سره جوړوي.

ترکیه په خپل بهرني سیاست کې له مسلمانانو سره د مسلمانانوب په خاطر مرسته نه کوي؛ لکه څنگه چې خپلې دیپلوماتیکې اړیکې او نظامي مرستې له یهودي دولت سره ټینګوي، سره له دې چې د فلسطین د خلکو پر وړاندې هره ورځ جنایتونه کوي؛ دا په داسې حال کې ده چې له فلسطینیانو څخه تل د ملاتړ خبرې کوي. سره له دې یې له دغه هېواد سره ملاتړ د اروپایي هېوادونو په پرتله ډېر کم دی او همدغه لږ ملاتړ هم د غرب د ستراتیژۍ په پام کې نیولو او له یهودي رژیم سره د سولې لپاره کوي.

بشار په سوریه کې زرګونه کسان ووژل. امریکا او اروپایي متحدینو له لرې لارې مداخله وکړه او روسیې هم له لرې فاصلې څخه مداخله وکړه؛ خو ترکیې له څو کلونو وروسته مداخله وکړه، چې د مجرم بشار په ګټه پای ته ورسېده. ترکیې پر خپلو ملاتړو ډلو فشار راوړ چې له بشار سره په انقره، استانه او ژینو کې خبرې وکړي او هغوی له بشار سره د جګړې له ډګره نورو ډګرونو ته لېږي؛ لکه له داعش سره «د فرات سپر» جګړه او له کردي تنظیمونو سره «د زیتون برخې» جګړه. د ترکیې ټولې مداخلې د انقلاب کوونکو پر هغې پاتې شوې مخلصې ډلې د بشار د بریالیتوب لامل شوې دي.

د روهینګیا د ناورین پر مهال چې نړۍ یې وژړوله، ترکیې له روهینګیا سره د مرستې تر نامه لاندې د میانمار له وحشي اردو سره مرسته وکړه. د روهینګیا له مسلمانانو څخه په ملاتړ سره د ځینو اروپایي هېوادونو غږ له ترکیې څخه په لوړه کچه واوږېدل شو.

نوبسکاري چې ترکیه په حکومتي بڼه او خپل داخلي او بهرني سیاست کې سیکولر هېواد دی او د دې ترڅنګ چې شریعت «تدریجی» فکري طریقه رد کړې، بیا هم په ترکیه کې هېڅ شرعي کړنلاره نه لیدل کېږي، چې موږ د «تدریجی» فکر راتګ ته په تمه و، او دا چې چارې تر دې حده روښانې دي. نو که څوک هڅه کوي چې نور

خلک د اردوغان په مشرۍ د ترکیې په اسلام والي سره غولوي، په اصل کې یې ځان غولولی دی؛ ځکه دغه هېواد د اسلامي نړۍ د نورو هېوادونو په څېر دی او اسلامي دعوتگران نیسي او زندانونو ته یې لېږي. د ترکیې دولت د اسلام پلي کولو ته د خلکو د رابللو زغم نه لري او دعوتگران د غرب په څېر د «تند لاری» او «تروریزم» په تور زنداني کوي.

د ترکیې د ولسمشر اردوغان تکيه

د اردوغان د بهرني سياست په تړاو پوهېدل ژور فکر ته اړتيا نه لري، ځکه ترکیه له یوه لوري له اردوغان وړاندې او د اردوغان په شتون کې د «ناتو» غړی هېواد دی. یعنی هغه هېواد چې په رسمي ډول د امریکا تر مستقیم نظامي واک لاندې دی او په دغه هېواد کې د ناتو یوه لویه اډه (انجرلیک) شته او له همدې اډې څخه په سوریه او عراق کې د مسلمانانو د ځپلو لپاره امریکایي هلیکپترې الوتنې کوي. بل خوا ترکیه وایي چې اروپایي هېواد دی او له کلونو کلونو راهیسې له اروپایي اتحادیې سره د یو ځای کېدو په موخه د اروپایي اتحادیې د شرطونو د پوره کولو هڅه کوي. اروپایي هېوادونو د ترکیې غړیتوب د دې لپاره چې ډېری اوسېدونکي یې مسلمانان دي ونه مانه، خو ترکیه بیا هم له دغې اتحادیې سره پر یو ځای کېدو ټینګار کوي. په دې اساس د ترکیې هېواد غربي میل لري او په دې تګلاره کې ولسمشر اردوغان هېڅ بدلون نه دی راوستی.

خو له اسلامي هېوادونو سره یې د اړیکو پراخوالی په اروپایي اتحادیه کې د غړیتوب د نه منلو پر وړاندې د غبرګون له مخې و او له بلې خوا دغه اړیکې له وضعي نظامونو سره د بشري نظام په اډانه کې شته او د اوسني حالت د بدلون لپاره یې هېڅ ډول هڅه نه ده کړې. دا موضوع په هغې کچه ښکاره ده، چې ډېرو دلایلو ته اړتیا نه لري.

خو سیاسيون چې د هېوادونو سياست په دقت څاري، په اسانه توګه به له امریکا سره د ترکیې اړیکه ومومي. همدا امریکا وه چې اردوغان او حزب ته یې پر ترکیه د واکمنېدو لپاره سیاسي وسایل او مالي او داسې نورې اسانتیاوې برابرې کړې او امریکا غواړي د ترکیې په فوځ کې اروپا ته ژمن جنرالان ګوښه کړي او دا مسئله ګولن ته اړوند ننداره کې د ۲۰۱۶م کال په بې پایله انقلاب او په ځینو چارو کې د امریکا د لاسوهنې په نندارې سره پلې شوه.

د سوريې پېښې د ترکيې او امريکا پر اړيکو تر ټولو ښه څرگند مثال دي. د ترکيې او امريکا استخباراتو په ښکاره توگه يو ځای د سوريې د انقلاب د انحرافولو لپاره د سوريې له پاشل شوې اردو څخه د وسلوالو مخالفينو لکه «اعلی پوځ» او «د وسلوالو ځواکونو لوړ رتبه قوماندانۍ» له جوړولو هرکلی وکړ؛ ځکه چې د سوريې د انقلاب او د نظامي ډلو مسير چې د نظام ړنگېدل او د اسلامي دولت جوړېدل و، بدل کړي. امريکا او ترکيې په مساوي او ښکاره توگه له يو بل سره کار کاوه. همدارنگه د سوريې د مخالفينو غونډې چې په استانبول او انقره کې جوړېدلې، د امريکا سفير «فورد» په سوريه کې ترې خبر و.

کله چې د ترمپ دولت کاري ډگر ته راغی، نو هوډ يې وکړ چې د سوريې په اړه له روسيې سره له خبرو کولو گونښه شي، ترکيه يې په استانه کې د خبرو کولو لپاره د خپل ځايناستي په توگه وگومارله او د هغه خوب (په سوريه کې اوربند، د هغو سيمو ټاکل چې کړکېچ په کې لږ دی او د تضمين کوونکو هېوادونو فکر) يې په حقيقت بدل کړ. ترکيه يو له هغو هېوادونو څخه و چې د اوربند ضمانت يې وکړ؛ خو د بشار نظام او روسيې اوربند عملي نه کړ او ترکيه هم ونه توانېده چې کار وکړي او د امريکا په څېر چې د امنيت په شورا کې اندېښنه څرگندوي، ترکيې هم يوازې اندېښنه څرگنده کړه او د سوريې مجرم نظام، لويديځه غوطه، شيفونيه، ختيځه غوطه او له هغې وړاندې يې ادلب په خپله ولکه کې راوست. دا ټولې هغه سيمې وې چې کړکېچ پکې لږ و، چې ترکيې يې ضمانت کړی و. د ترکيې سياست په دې اړه ټوليز ډول د امريکا د سياست په څېر و چې «پرېږدي نظام پرمختگ وکړي» او په دې ترتيب د ترکيې ولسمشر اردوغان په مخلصانه ډول امريکا ته ژمن دی او بهرنی سياست يې په پوره توگه له امريکا سره همغږی دی.

ترکيې ته «د منځلاري اسلام» د ډلو جذب

د ترکيې کړنې د منځلارو اسلامي ډلو په جذبولو کې په پراخه کچه څرگندې دي او ترکيه لوی «سني مېشت» هېواد دی، چې له غربي سياست «بې اتفاقي واچوه او حکومت وکړه» سره سم سني اسلامي ډلې جذبولی شي؛ لکه څنگه چې ايران هم کولی شي شيعه اسلامي ډلې جذب کړي او د ترکيې واکمن حزب د «اسلامي حزب» په نامه پېژندل کېږي، چې دا پخپله د جلب و جذب کړنه اسانوي. له همدې امله په ترکيه کې عربي ډلې چې د «منځلاري اسلام» په نامه يادېږي پرمختگ کړی دی.

استانبول د اخوان المسلمین لپاره قبله گرځېدلی، په ځانگړې توگه هغه کسان چې د «سيسي» د نظام له لاسه، چې په ۲۰۱۳م کال کې يې د ولسمشر «مرسي» پر وړاندې انقلاب وکړ، ترکيې ته وتښتېدل. له همدې

امله په ترکیه کې په کنفرانسونو، تحصیلي بورسونو او له منځلارو اسلامي حزبونو څخه ملاتړ کېږي. ته به وایې اردوغان له هغې وروسته نوی سیاست پر مخ بیایي، چې له ده وړاندې حکامو د مصطفی کمال له تورې دورې وروسته پر مخ نه بېولو او په همدغه ملاتړ او اسانتیا یې د عربي ډلو په منځ کې چې په منځلاري اسلام مشهورې دي، د خلکو زړه لاسته راوړی دی. اردوغان د «اسلام د ستر رهبر» په نامه یادېږي او د تونس د نهضت د حزب رییس «راشد غنوشي» هم دی په همدغه نامه وستایه؛ حتا «قرضاوي» دی د «سلطان» په نامه یاد کړ او ترکیه د حماس زیات شمېر مشرانو ته، چې لارې پرې تنگې شوې، پناه ځای شوی دی؛ په ځانگړې توگه له هغې وروسته چې سعودي او مصر پر قطر بندیزونه ولگول او قطر د دوی د وتلو غوښتنه وکړه.

په دقت موندلی شو، ټول هغه هېوادونه چې د سیمه ییز ځواک لرونکي دي، هڅه کوي چې د خپل لوري د کمزورو هېوادونو په داخلي وضعیت کې اغېزمن وي او دا حالت د حزبونو، مخالفینو او وسلوالو ډلو له لارې په نازک حالت کې امکان لري. که د سترو هېوادونو اغېز پر کوچنیو هېوادونو ډېر وي، د کوچنیو هېوادونو اغېز به هم د سترو هېوادونو د اغېزې پر اساس په همسایه هېوادونو کې پر حزبونو او ډلو لوی وي. ترکیه او ورپسې امریکا که په پټه توگه هم وي، غواړي دغه ډلې خپل لوري ته کش کړي او ترکیه د امریکا د سیاستونو پر وړاندې خنډ نه ده؛ بلکې هیله منده ده چې له دغو احزابو څخه ځینې یې د خپلو یو شمېر سیاستونو ښکار کړي؛ مثلاً د مالي او سیاسي ملاتړ، د رسنیزو منبرونو د تیارولو، د اسانتیاوو په وړاندې کولو سره لکه د هغو رهبرانو لپاره چې د خپلو هېوادونو لخوا ایستل شوي دي د پناه ځای او امنیت په تیارولو سره لاندې موخو ته رسېږي.

۱- په فلسطین کې امریکا غواړي د قطر د اغېزې په پرتله ترکیه د «حماس» پر ډله اغېزمنه وي، خو پرې نږدې چې قطر او له هغې وروسته اروپا د فلسطین د قضیې په حل کې د امریکا د پروژو خنډ شي او ترکیه د مالي ملاتړ او نورو اسانتیاوو په مرسته د اغوا کولو له لارې دغې موخې ته رسېدلی شي.

۲- ترکیه په سوریه کې په مالي ملاتړ او همدارنگه د «اسلامي منځلاریتوب» په شهرت سره بریالی شوه چې د سوريې یو زیات شمېر ډلې چې د «منځلاري اسلام» بهیر ته مایلې وې، په استانه کې د روسیې او نظام تر منځ خبرو ته کېنوي او یو داسې غلط فکر رامنځته کړي چې ترکیې د هغو ډلو ضمانت کړی او ورسره ده. د دې پر ځای چې هغه ډلې له مجرم نظام سره وجنگیږي او هغه ړنگ کړي، هغوی یې داسې جگړو ته کش کړې، چې د اسلام د لیدلوري پر اساس حرامې دي؛ مثلاً له کردانو سره جگړه، چې دا د سوريې د نظام د بیا ژوندی کېدو له رازونو څخه دی چې امریکا د ترکیې په واسطه مخته یووړ.

په مصر کې د ۲۰۱۳م له انقلاب وروسته د اخوان المسلمین یو زیات شمېر مشرانو په ددې دلیل چې په ترکیه کې واکمن حزب په اصطلاح اسلامي دی، ترکیبې ته پناه یوړه او دغه کړنه د امریکا د سیاست لپاره بریالیتوب و؛ ځکه غوښتل یې چې باید پر «مرسي» باندې له انقلاب وروسته د اخوان المسلمین حرکتونه یې تر څارنې لاندې وي او د «سیسي» د نظام پر وړاندې د هر ډول خطر خنډ وگرځي؛ ځکه کله چې حرکتونه تر نظر لاندې وي، مقابل لوری په هغه کې مداخله کولی شي او کولی شي هغه ناکام کړي. همدارنگه امریکا نه غواړي چې قطر دې د اخوان المسلمین پر حرکتونو باندې یوازنی اغېزمن هېواد وي.

خو د عربي مغرب هېوادونه، د «منځلاري اسلام» ډلې لکه د تونس «نهضة» او د «مغرب عدالت» او نور د اردوغان سترو بریالیتوبونو ته حیران شول او غواړي دغه تجربه په خپله حکومتولۍ کې هم وکړي؛ خپلې اړیکې یې له ترکیبې سره قوي کړې او پر دې اساس ترکیه چې تر شا یې امریکا ده، د نورو وسایلو ترڅنګ غواړي په عربي مغرب کې اغېزمنه وي او د انګلیس او فرانسې د نفوذ پر ځای امریکایي نفوذ ته هڅه وکړي.

دغه لوبه خطرناکه ده، چې د «منځلاري اسلام» ډلې خپل ځانونه د نړیوالو او سیمه ییزو جګړو په میدانونو کې دننه کړي چې له خپل دین او مبدا سره یې هېڅ اړیکه نه لري؛ لکه «سیکولري» ډلې چې اور زیاتوي او امت ته هېڅ ګټه نه لري.

اصل دا دی چې له شرعي لیدلوري د سیکولر نظام بدلون پر بل سیکولر نظام باندې بدلون نه بلل کېږي؛ خو په نړیوالو جګړو کې ډېر مهم دي، په ځانګړې توګه دا چې امریکا غواړي د انګلیس او فرانسې پلویان په هره ممکنه بڼه چې وي څه د ټاکنو له لارې او څه د وسلوالو کړنو له لارې ګوښه کړي.

ترکیه «اسلام غوښتونکي» مخالفین له ډېرو نورو هېوادونو څخه جذبوي؛ او هر کله یې اعلانوي. لکه څنګه یې چې د موصل د جګړې پر مهال، چې «د اهل سنت» مرکز دی اعلان وکړ او دا په سیمه کې د امریکا د مذهبي وپش د طرحې اډانه ده.

د «عثماني ترکیبې» د طرحې جدیت او امریکایي اسانتیاوي

له مصطفی کمال اتاترک څخه وروسته ترکیه سیکولریستي هېواد شو او له عثماني دولت سره یې هر ډول اړیکه پرې کړه. په دې وروستیو څو کلونو کې ولیدل شول چې اردوغان د ترکیبې دغه سیاست شکمن کړی او ځینې وخت داسې ښکاري ته به وایې چې د دغه سیاست د له منځه وړلو هڅه کوي. د اردوغان دغه ډول هڅې په

ترکیه کې د «راست کمالی» له خوځښتونو سره په ټکر کې دي او دغو خوځښتونو پرې ستر واک موندلی. همدغو خوځښتونو د وخت د ولسمشر «عبدالله گل» د ښځې پر حجاب نیوکه وکړه او په دغه نظر وو، چې د ترکیې «لومړۍ مېرمن» د خپل سر په پټولو سره چې اسلامي ارزښت دی، د هېواد سیکولریزم کمزوری کړې؛ خو په خو وروستیو کلونو کې اردوغان له ډېر جرأت څخه کار اخیستی او په ترکیه کې یې د عثماني دولت مظاهر مخکې له مخکې څرگند کړي دي. مثلاً د اردوغان د ساتونکو جامې د عثماني میراث د را ژوندی کولو په بڼه دي او په همدې اړه اناتولي آژانس د ۲۰۱۸م د فبرورۍ په ۱۰مه وویل: «شنبې د ترکیې ولسمشر رجب طیب اردوغان د هغې ډلې پر دښمنۍ نیوکه وکړه، چې د سلطان عبدالحمید له بریالیتوبونو څخه ډک تاریخ پر وړاندې یې کوله او هم د توپیري چلند د رامنځته کوونکي تاریخ د تدریسولو پر وړاندې یې خبر ورکړ.» دې ته یې اشاره وکړه چې یو شمېر کسان هڅه کوي د ترکیې د پیل تاریخ باید ۱۹۲۳م (د جمهوري ترکیې د تاسیس تاریخ) وي، ویې ویل: «یوه ډله په پوره توګه هڅه کوي چې موږ له خپلو اصلي ارزښتونو څخه بېل کړي.» ده زیاته کړه: «همدارنګه ځینې کسان د ترکیې د خلق جمهوري غوښتونکي حزب مشر «کمال قلیچ دار اوغلو» په نسب پورې تړلي دي، چې د جمهوري ترکیې د وفادارۍ لپاره یې خپل معیار ټاکلی دی او هغه مو له نیکونو سره کینه کول دي. د دغو کسانو په اند جمهوري ترکیه نوې رامنځته شوې او له سلجوقیانو او عثمانیانو څخه چې شپږ پېړۍ یې نړیوال نظم په واک کې و، استازیتوب نه کوي.

پورتنيو مسایلو د ترکیې داخلي حالت بیانولو؛ خو پر هغو اسانتیاوو چې امریکا یې د «عثماني» ترکیې د نومولو لپاره تیاروي، له لاندې مسایلو څخه درک کولی شو.

امریکا ترکیې ته په بهر کې د نظامي اډو د جوړولو لپاره ډېرې اسانتیاوې برابرې کړې دي، خو ترکیه د یو لوی هېواد په توګه وپېژندل شي او دا مسله هغه مهال پیل شوه چې ترکیې په ۲۰۱۴م کال کې خپل ځواکونه د «پیش مرګه» د زده کړې لپاره په عراق کې د «بعشيقه» فوځي اډې ته ولېږل. ترکیې خپله اردو پر قطر باندې له بندیزونو وروسته په دغه هېواد کې د ترکیې نوې اډې ته ولېږله او د پام وړ مسله دا ده چې ترکیې خپله اردو په ۲۰۱۷م کال په قطر کې د «عدید» اډې ته ولېږله، چې دغه لویه اډه د امریکا وه او د امریکا له موافقې پرته د ترکیې د اردو داخلېدل په اصل کې نا ممکن وو.

امریکا د ۲۰۱۲م کال له خپلې ستراتیژۍ سره سم، د چین شاوخوا ته د خپلې اردو یو پر درېیمې برخې د لېږد پروګرام په پام کې لري او غواړي د خپلو نظامي اډو یو شمېر یا ځینې برخې؛ لکه په قطر کې د «عدید» اډه

ځينو نورو هېوادونو ته چې پرې باور لري؛ لکه ترکيې ته وسپاري او په سوماليا کې د ترکيې نظامي اډه هم د همدغې جارې لپاره په پام کې ده.

کوچني هېوادونه له خپل قلمرو څخه بهر کومه نظامي اډه نه لري او په بهر کې د نظامي اډې درلودل د لويوالي نښه ده. بدبويه سياسي فکر به وي، چې که وانگېرل شي ترکيه لوی هېواد دی؛ ځکه ترکيه د خپلو نژدې او اساسي ستونزو د حل توان نه لري. مثال يې د امريکا لخوا د خپلو گټو د ساتلو لپاره د سوريې د کردانو وسلوال کول دي، چې ترکيه د هغې د مخنيوي توان نه لري او په خپل همسايه هېواد (سوريه) کې هم د فعالې مداخلې توان نه لري؛ لکه څنگه چې ايران، روسيې او له امريکا سره د نړيوال ايتلاف هېوادونو دغه کار وړکړ. که د خپلو نژدې او اساسي ستونزو د حل توان ونه لري، نو دا توان هېڅ نه لري چې خپل مسايل په قطر، خليج هېوادونو او سوماليا کې وساتي. د دغه هېواد نظامي اډې يوازې امريکا ته د خدمت جوگه بللی شو.

د ترکيې ولسمشر اردوغان په ۲۰۱۷م کال د دسمبر په ۲۴مه د سوډان له «سواکن» جزيرې څخه ليدنه وکړه او هلته يې د عثماني ميراث د راژوندي کولو د پروژې په اړه خبرې وکړې: «دغه جزيره په سرې بحيره کې د عثمانيانو د بحري ځواک مرکز و.» خبرونه نښي چې د «سواکن» له پرېکړه ليک سره سم يې ځينې وسايل په پټه د ترکيې نظامي اډې ته سپارلي دي. د سوډان ولسمشر «بشير» له اردوغان سره په ليدنه کې وويل: «زه په اردوغان کې د عثماني دولت نښې وينم.» يعنې اردوغان د امريکا د تابع هېوادونو لکه سوډان پر شاوخوا راتاوپرې، چې په ترکيه کې د «نوي عثماني» تصوير جوړ کړي او دا لويې اسانتياوې دي چې تيارول يې د امريکا له مرستې پرته امکان نه لري.

که څوک فکر کوي چې د عربو چارواکي په خپل هوډ او اختيار سره د ترکيې له نظامي اډو څخه هرکلی کوي، دا يو خوب دی؛ ځکه ټول د خپلو بادارانو سياستونه تعقيبوي او «بشير» هم د امريکا له سياست څخه پيروي کوي. نو د اردوغان لپاره د بشير اسانتياوې په اصل کې د امريکا سياست دی چې غواړي ترکيه لويه ونښي.

اردوغان له «چاد» څخه د ليدنې پر مهال وويل: «د دواړو هېوادونو تر منځ اړيکې شپاړسمې پېړۍ ته ورگرځي، هغه وخت چې عثماني دولت په سيمه کې خپل نفوذ پراخ کړی و.» د چاد ولسمشر «ادريس دبي» د اردوغان د خبرو په تړاو وويل: «ترکيه لوی هېواد و او زرين تاريخ لري، د نړۍ په کچه پېژندل شوی او مشهور هېواد دی. ترکيه يو مهم هېواد دی او د تاريخ په اوږدو کې يې د اسلامي ټولنې لپاره مهم رول لوبولی دی.» (سرچينه:

اناتولي خبري سرويس، د ۲۰۱۷م، دسمبر) دغه مسله د ترکيې نوي چلند د «عثماني ترکيې» په بڼه څرگندوي، چې د اردوغان د حکومت په لومړيو کلونو کې نه تر سترگو کېده، خو په دې وروستيو کلونو کې ليدل کېږي.

د «عثماني ترکيې» په فکر او طرحه کې د امريکا د جدیت په اړه بايد ووايو، چې مور درک کېږي چې د امريکا اندېښنه د خلافت له زلزلې څخه يوه رښتيني اندېښنه ده او د دغو اندېښنو د له منځه وړلو لپاره يې داسې سياستونه چې مسوولين يې عملي کوي روان کړي او دغه اندېښنې هغه فکرونه نه دي چې يوازې د امريکا له څېړنيزو مرکزونو او فکري بانکونو څخه راپورته شوي وي. امريکا د بغدادې له خپل سري خلافت څخه په موصل کې هغه مهال گټه واخيسته چې په سوريه کې د خلافت غوښتنې اواز ټول ځايونه نيولي وو او د بغدادې خلافت چې د وينو له بهولو، له بندي بنځو څخه د گټې له اخيستنې او د قبرونو له وېجاړولو سره مل و، يو سرخوړی رامنځته کړ او په دې اساس يې له لوی خلافت څخه منفي تصوير وړاندې کړ. دغه قضيه او له بل لوري د امريکا سياستونه او په ټوله کې د غرب د «منځلاري اسلام» تر سرليک لاندې حکومتي خوځښتونه له ناکامۍ سره مخ شول او په تونس کې بې واکه «نهضه حزب» ناکام شو. همداراز په يمن کې نيمه واک حکومت ناکام شو او د غزې تجربه هم چندان د خوښې وړ نه وه. په مصر کې د اخوان تجربه هم له ناکامۍ سره مخ شوه او د ټولو دغو ناکاميو پرته پر امريکا وه. حکومت ته ددغو ډلو رسولو امريکا سره مرسته ونه کړه چې نومولي «تندلارې اسلامي» ډلې تر خپل واک لاندې راولي، چې قدرت ته د «منځلارو ډلو» له رسولو هم موخه همدغه وه. له همدې امله امريکا قدرت ته د منځلارو ډلو له رسولو لاس واخيست.

له درېيمې ناحيې څخه په اسلامي امت کې د سرغړونې حالت داسې لوی شوی چې په ناپتېلې بڼه يې امريکا په ويره کې اچولې، لکه عربي پسرلی. امريکا لوی دولت دی او بېلابېلې پروژې په مستقيمې يا د خپلو پيروانو په واسطه تجربه کوي، څو خپلې نړوالې گټې په پوره توگه وساتي. نو د اسلامي نړۍ د سرغړونې د ستونزې د حل لارې لپاره د نوې طرحې په پلټنه او بايد پر هغو بدلونونو باندې چې تمه يې نه کېده سترگې پټې نشي، چې د نبوت پر منهج د حقيقي خلافت د سترې زلزلې په واسطه به راشي.

امريکا د بغدادې له خپل سري خلافت څخه په موصل کې ډېره استفاده وکړه. ليرې به نه وي چې امريکا يو ځل بيا د دروغجن خلافت فکر رامنځته کړي. د ترکيې د ولسمشر اردوغان لپاره نن ورځ کافي تگلارې شته چې د ترکيې هېواد، په ۱۹۲۳م کې د عثماني خلافت له ړنگېدو مخکې؛ مقام ته ورسوي او همدارنگه په هغو اسانتياوو سره چې امريکا د ترکيې لپاره په سوډان او خپلو نورو تابع هېوادونو کې تيارې کړې دي، د امريکا دغه پلان نور

هم د تياربدلو په حال کې دی او ولسمشر اردوغان د هغه د پلي کېدو د لومړيو پړاوونو لپاره هڅه کوي. هغه څه چې دغه کړنې ته اشاره کوي هغه له اروپايي هېوادونو سره د ترکيې ښکېلتيا ده او ښکاري د اسلامي دولت له موقف څخه خبرې وکړي؛ ځکه اردوغان د عادت خلاف المان او هالنډ د «نازيانو پاتې شوني» ياد کړل او ښکاري چې هغوی ته يې شا کړې ده.

لنډه دا چې له حکمت څخه به لرې وي چې له ټولو شواهدو څخه، چې په ترکيه کې د امريکا ډېره خطرناکه طرحه (دروغجن خلافت) بيانوي، سترگې پټې شي. د دغه کار موخه دا ده چې د هر واقعي خلافت دولت پر وړاندې چې اعلان به يې نړۍ ولرزوي، ودريري او د داسې دروغجن خلافت پروژې به مسلمانان پرېشانه کړي؛ په ځانگړې توگه د هغو خلکو پيروان چې د «منځلاري» خوځښت په نامه پېژندل کېږي يا هغه کسان چې مشران يې پر اردوغان د باور کولو لپاره کار کوي. يو شمېر سره له دې چې د اردوغان اړيکي له يهودي دولت سره پټې نه دي، بيا هم «سلطان» بولي.

د دا ډول پروژو پلي کول په څو مياشتو کې امکان نه لري او په داخل کې له «کمالی» حزبونه سره او په بهر کې ډېرو لومړيتوبونو ته اړتيا لري. خو هغه مهمه غوښتنه چې له مخلصينو، هغو کسانو چې د شرعي دلايلو پر اساس يې يووالی د اسلام د سپېڅلې رسۍ په لور بښلی او هغو کسانو څخه، چې عملونه يې يوازې د الله سبحانه وتعالی لپاره کوي، دا ده چې د نبوت پر منهج د اسلام د لوی دولت دويم راشده خلافت د تاسيس لپاره کلک گامونه واخلي. هغه دولت چې دوستي يې له پروردگار سره ده او احکام يې د خپل ثابت دين احکام وي. امريکا او غرب به ولرزوي او په چټکۍ سره به يې له اسلامي خاورو څخه واک او نظامي اډې ورتولې کړي او لکه څنگه چې نجاست له جامو څخه لرې کېږي همداسې به د غرب مزدوران له اسلامي امت څخه پاک کړي. د ستر اسلام احکام به پلي کړي او خلک به يو بل ته د هغه د راتگ مبارکي وايي، له ځمکې به برکت نازل شي او د ننني امت کار به سم کړي، لکه څنگه يې چې په تېر کې سم کړی و. د امت پاشل شوی ځواک به راټول کړي او د الله سبحانه وتعالی او زموږ دښمن به په وېره کې واچوي او لرې نه ده چې ورته وېه رسېږو. د هر ميعادي (ژمنه شوي) امر د تحقق لپاره وخت ټاکل شوی او له الله سبحانه وتعالی څخه غواړو چې د دغه امر ژمنه په راتلونکو ورځو کې وي او په هغو ورځو کې به مومنان د الله سبحانه وتعالی نصرت او د ستر اسلام عزت ته خوشحاله شي.

ليکوال: عصام شيخ غانم

۱۴۳۹ هـ.ق، د روژې مبارکې ۶مه

۲۰۱۸ م، د می ۲۲ مه

ژباړن: منصور دريغ